

הראש המכושף

ארצות ערב

לפני שנים רבות חיה אישה זקנה ייחד עם
שתי בנותיה, בבקתה קטנה קרוב לים.
הן היו עניות מאד והבנות כמעט ולא עזבו
את הבית, אלא ימים שלמים הכנו רעלות
שהסתירו את פניהן של גברות מכובדות. וכל
בוקר, כאשר הרעלות היו מוכנות, אמא לקחה
אותן העירות, מעבר לגשר, ומכרה אותן,
קנתה מספיק אוכל כדי לאכול באותו היום,
וחזרה הביתה כדי לעבוד על הרעלות עם
בנותיה.

בוקר אחד האישה הזקנה קמה מוקדם יותר
מאשר רגיל ויצאה העירה עם הסchorה שלה.
כasher עברה על הגשר התנגשה בראש של
אדם, אשר לא ראתה עוד מעולם. היא
נרתעה באימה, אך הופתעה מאוד כאשר
הראש דיבר אליה, כי אילו היה מחובר לגוף
כלשהו.
קחי אותי, סבתא טוביה" אמר בתחנונים "קחי"

אותי לביתך".

כאשר האישה שמעה זאת, כמעט ואיבדה
חושים מרוב פחד. דבר איום כזה אצל
בבית? לא! לעולם לא! היא הסתובבה ורצה
חזרה, מהר ככל שרק יכולה, בלי לדעת
שהראש מקפץ, מركד ומתגלגל מאחוריה. אך
כשהגיעה לדלת ביתה, הראש נכנס פנימה,
נע策 מול האש והתחנן שיתנו לו להישאר.
באותו יום לא היה מה לאכול בבית, כי
הסחרה לא נמכרה ולא היה להן כסף כדי
לקנות אוכל. וכך הן ישבו כולם בשקט על
עובדתן, וקידלו במחשבותיהן את הראש,
שהיה גורם למزالן הרע.

כאשר הגיע ערב ולא הוכן כל אוכל, הראש
דיבר שוב "סבתא טוביה, האם לא אוכלים
בבית זהה? במשר כל היום בו הייתי
בביתכם, לא לך חתון דבר לפיהן".
לא" ענתה האישה "אנחנו לא אוכלים".
ולמה זאת, סבתא טוביה?"

כי אין לנו כל כסף כדי לקנות אוכל."
וכך אתן חיים תמיד? ללא אוכל?"

המזודה, ותיתן לי את הארכן הירוק שנמצא בה".

"רק רגע קט" אמר ההוא וכעבור שלוש דקות הופיע עם ארכן מלא מטבעות, אותו נתן לאישה.

קשה לתאר את שמחת שלושת הנשים למראה העoser. הם שיקמו את ביתן, קנו שמלות חדשות ואמא הפסיקה למכור רעלות. העoser היה להן דבר נח חדש ולא רגיל, שלא חישבו כלל על הכסף שהן מוציאות, וכעבור זמן מה לא נשאר אפילו מטבע אחד בארכן. כשהבינו זאת נעצבו נורא ופניהם נפלו.

"בזבזתן את כל העoser?" שאל הרראש מפינטו" כשראה כמה הן אומללות "טוב, אז בחוץ הבא לכி, סבתא, שוב לגשר, וקראי שלוש פעמים 'מוחמד'. יופיע לפניך כושי ואת אמריו לו לפתח את המזודה ולהביא לך את הארכן האדום שבתוכו".

לא צירר היה לומר זאת פעמים ובחוץ הזקנה עמדה על הגשר וקראה "מוחמד! מוחמד! מוחמד!" בכל כוחה.

לא, כל בוקר אני הולכת העירה למכור את הרעלות, ובמעט הכסף שאינו מקבלת אני קונה מצרכים. אבל היום לא עברתי את הגשר ולכן אין לנו מה לאכול".

"אז בגללי לא אכלתן כל היום?" שאל הרראש. "אכן כן" ענתה האישה. "

אם כן, אתן לך כסף כמה שרק תרצי, אבל תעשי כפי שאומר לך. בעוד שעה, כאשר השעון יצלצל חצות, תהי על הגשר, במקום בו פגשתי אותך. שם תקראי בקול רם ' אחמד' שלוש פעמים. ואז יופיע לפניך כושי ואת אמריו לו ' הרראש, האדון שלר, מבקש שתפתח את המזודה ותן לי את הארכן הירוק שנמצא שם".

"טוב, אדון" אמרה הזקנה " יצא מיד לגשר." היא שמה את רעלתה על פניה ויצאה. בדיק כשהגיעה לגשר, נשמע צלצל חצות. " אחמד! אחמד! אחמד!" היא קראה ומיד הופיע כושי גדול, ענק ממש, ועמד על הגשר מולה. מה רצונך?" שאל.

הרראש, האדון שלר, רוצה שתפתח את"

עשי כפי שאמרתי" ענה הראש "זה רצוני." האישה הזקנה פחדה לומר מילה נוספת, לבשה את בגדיה הטובים ביותר והלכה לארמון. הסולtan קיבל אותה מיד והיא, בקול רועד, הביאה לפניו את הבקשה. "איש שחי

בביתך מבקש את בתר לכליה."

האם השתגעת, איש זקנה כמו תר? אמר הסולtan, כשהוא מביט עלייה.

המחזר הוא בעל עצמה הרבה, הוא סולtan, ולא"

קיים דבר בלתי-אפשרי עבورو".

האם באמת קר? "

קר זה, הוא סולtan, אני נשבעת" ענתה.

از שיראה את עצמתו על ידי שלושה דברים, ואז אתני לו את בתاي".

מה תרצה שיעשה, נסיכי הרם?"

את רואה את הגבעה שמול הארמון שלי, ושמסתירה את המשם? " שאל הסולtan.

אני רואה" ענתה.

ובכן, אני רוצה שתור ארבעים יום הגבעה הזו תיעלם, ובמקומה ינטע גן יפה. זה הדבר הראשון. עכשו לכוי ואמרי לו מה אמרתי."

מיד הופיע כושי, עוד יותר גדול מהקדם ועמד לפניה. מה רצונך? " שאל.

הראש, אדוןך, אומר שתפתח את המזוודה" ותיתן לי את הארנק האדום שתמצא שם".

טוב מאד, גבירתי, עשה לך" ענה הכושי" וכעבור כמה דקות חזר עם הארנק בידו.

הפעם נראה שלושת הנשים שיש להן כסף ללא סוף. הן בנו להן בית חדש ומילאו אותו

בדברים היפים ביותר שכלו למצוא בחניות. הבנות התעטפו תמיד בגדי משי, שנראו כמו

קרני שמש, ומשובצים היו באנים יקרים.

השכנים התפלאו מאוד מאי בא להן העoser זהה, אך לאיש לא נודע על הראש.

سبתא טוביה" אמר יום אחד הראש "הבוקר" תלכי העירה ותבקש מהסולtan שיתן לך את בתוי לכליה".

מה לעשות? " שאלת האישה בתדהמה "AIR"

אוכל להגיד לסולtan ראש לא גופו רוצה

להיות החתן שלו? יחשבו שהשתגעת, ויגרשו אותו מהארמון באבניים".

"מה רצונך?"

האדון שלך מצווה שתיעשר את הגבעה שמול ארמון הסולטן ותטעה במקומה גינה היפה ביותר שבעולם".

אמריו לאדוני שהוראתו תבוצע" ענה עליו "זהה יעשה מיד".

האישה חזרה הביתה ומסרה את הדברים לראש.

בינתיים הסולטן המתין בארמונו וראה שאפלו חוףן אדמה לא הורד מהגבעה. אם האישה הזאת ניסתה לשוטות בי" חשב "atalha אותה מיד, ואת הגרדום אשים בראש הגבעה".

אלא שלמחרת לא הייתה שם כל גבעה, וכשהסולטן פקח בבוקר את עיניו, לא הבין מדוע מרגיש שחדרו מואר יותר, ומאין בה הריח המתוק של פרחים.

האם בוער כאן?" שאל את עצמו "השמש לא היאira אף פעם בחלוני בשעה זו. צריך לקום ולראות".

הוא קם והבט בחלון, ומולו ראה פריחה של

האישה הזקנה חזרה ואמרה לראש את התנאי הראשון של הסולטן.

בסדר" ענה ולא דיבר יותר".

שלושים ותשעה ימים הראש נשאר בפינת הבית החביבה עליו. הזקנה חשיבה שהמשימה היא מעבר לכוחותיו ושלא ידבר יותר על בתו של הסולטן. אך בערב יום השלישי ותשעה הראש התחיל פתאות לדבר.

سبתא טוביה" אמר "לכי הלילה אל הגשר" וקראי 'עלי! עלי! עלי!' שלוש פעמים, חזק כפי שאתה רק יכולה. יופיע בפניך כושי ואת אמריו לו שעליו לישר את הגבעה ולטעת במקומה גינה יפה שעוד לא ראו כמותה".

אלך מיד" ענתה.

לא לקח לה זמן רב להגיע לגשר המוביל העירה. היא נעמדה במקום בו פגשה את הראש בפעם הראשונה וקראה בקול רם "עלי! עלי! עלי!"

מיד הופיע לפניה כושי גדול כל כך שמש הפחיד אותה, אך קולו היה רך ונעים כשאמר

מה? זה הכל? הרי זה משחק ילדיים" ענה" הראש ולא דבר יותר שלושים ותשעה ימים. אז אמר לאישה ללבת לגשר ולקראא לחסן. מה רצונך, אישת? שאל חסן שלא היה כל' כר מנומס כמו הקודמים.

האדון שלך מצווה שתבינה ארמן מפואר" יותר מכל ארמן אחר" ענתה "ושתעמיד אותו בקצתו השני של הגן".

זה יתבצע" ענה חסן, וכשהסולטן התעורר" למחرت, ראה מרחוק ארמן בניי משיש כחול,

הנשען על עמודי זהב טהור. הבן של האישה הזו הוא אמן בעל עצמה" רבה" קרא "ומה אדרוש ממנו לעשות עכשו?"

אחרי מחשבה עמוקה ציווה שוב להביא את האישה לפניו.

אכן, הגן הוא נחדר והארמן יפה כל כר" אמר" "שהmarshatis שלך יראו בו עלוביים ביותר. אני רוצה שבנך יdag שייהו באરמן ארבעים עבדים בעלי יופי מופלא, כולם דומים זה לזה במראה ובגודל."

פרחים מכל קצוות העולם, ומטפסים מכל הצבעים התלויים בין העצים. אז נזכר "כנראה הבן של הזקנה הוא קוסם חכם. עוד לא פגשתי חכם כזה. ומה אתן לו לעשות עכשו? הבה נחשוב. אהא, אני יודע כבר" ושלח להביא את האישה בפנוי. הבן שלך ביצע את דרישתי יפה מאד" אמר" "הגן הזה הוא גדול יפה יותר מאשר גנו של כל מלך אחר. אך כשאתויל בו, אזידקק למקום כלשהו כדי לנוח. لكن תוך ארבעים יום עליו לבנות מצדו השני של הגן ארמן גדול, שבו כל חדר יהיה מרוחט ברהוט מארץ אחרת, וגם יפה יותר מאשר מישחו ראה אי-פעם". והוא שלח אותה ממנו.

ו, הוא לא יוכל לעשות זאת לעולם" חשבה האישה "זה קשה יותר מאשר לישר גבעה. והיא חזרה הביתה לאט, בראשה רכון על זהה.

ובכן, מה עלי לעשות עכשו?" שאל הראש בעליזות והיא סיפה לו את דרישתו של הסולטן.

לראש "אבל מה יאמר הסולטן כשיראה את בעלה לעתיד של בתו?"

"לא חשוב מה יאמר! שימי אותו על מגם כסף" ו"הביאו אותו לארמן!"

לבה של האישה דפק בחזקה, כששמה את המגם עם הראש בפני הסולטן.

למראה זהה הסולטן זעם ווער. "לא אתן לבתי להתחנן עם המפלצת צו" קרא. אך הנסיכה שמה את ראה על זרועו "הבטחת, אבי היקר, ואני יכול לחזור מהבטחתך" אמרה.

"ארילדתי, הרי זה בלתי-אפשרי שתתחתני עם דבר זהה" קרא הסולטן.
"כן, אתהן איתו. ראשו יפה מאד ואני כבר אוהבת אותו".

וכך התקיימה החתונה ובארמן חגגו במסיבת מפוארת, למרות שהאנשים בכו-CS חשבו על גורלה המר של הנסיכה שלהם.

אר אחרי כל החגיגות, כשהזוג נשאר לבדו, הראש נעלם, או יותר נכון נוסף לו גוף, ולפניהם הנסיכה עמד עלם היפה ביותר שעמד

הפעם חשב הסולטן שהמציא דבר שלא ניתן כלל להשיגו והיה גאה מאוד מהחוכמה שלו. עברו שלושים ותשעה ימים והאישה הזקנה עמדה שוב על הגשר. "בקיר! בקיר! בקיר!" קראה. וכשהופיע הכספי ושאל מה רצונה אמרה "האדון שלך, הראש, דורך שתמצא ארבעים עבדים בעלי יופי ללא השוואה, וכולם בני אותו הגובה. עליך להביא אותם לארמן שמעבר לגן".

וכשלמהרת הסולטן הגיע לארמן הכהול, ארבעים העבדים קיבלו את פניו, הוא כמעט והתעלף מרוב הפתעה.
אכן אתן את ביתך לבן של הזקנה" חשב "בכל העולם לא נמצא חתן בעל עצמה גדולה יותר".

וכשהאישה הגיעה לארמן, הודיע לה כי עומד בהבטחתו, וביקש שהחתן יופיע מיד בארמן.

ההוראה הפחידה את האישה, אך לא העזה למרות את פיו הסולטן.
עד כה הכל הילך טוב" אמרה כסיפורה הכל"

אי-פעם לפני נסיכה כלשהי.

"אבי הוא קוסם גדול" אמר "אר פיה רשות,
מתוך קנאה, CISPA אותו בהיילדי, וליתר
העולם אני חייב להראות כראש בלבד. אר
בשבילך, ובשבילך בלבד, אני אדם כמו כל
האנשים האחרים."

זה הדבר היחיד החשוב לי" ענתה הנסיכה.